

पुच्छटि

पुक्षः, युं, (पुक्ष क्रत्सितं करतीति । कष गतौ + अच् ।) चण्डालः । इवमरटीकार्या भरतः ।
पुक्षसः, युं, (पुक्ष क्रत्सितं करतीति । कष गतौ + अच् ।) चण्डालः । (स तु निषादात् शूद्रायां जाताः । यथा, मतुः । १० । ८ ।
“जातो निषादात् शूद्रायां जाता भवति
पुक्षसः ॥ ”)
अध्येति, चिः । इति मेदिनीश्वरनावल्लो ।
पुक्षसो, खो॒, कालिका । नीली । इति मेदिनी-
श्वरनावल्लो । (पुक्षस + जातौ द्वैष् । पुक्षस-
खीजातिः । यथा, मतुः । १० । ८ ।
“चण्डायेन तु सोपाको शूलयसनहर्तिमान् ।
पुक्षस्य जायते पापः सदा सञ्जगर्हितः ॥ ”)
पुडः, युं, (पुमांसं खनतीति । खन + डः ।) काण्ड-
शूलम् । इवमरः । ३ । ५ । १७ । पुक्षल इति
खातम् । (अर्द्धचार्दिलात् ऊर्लिङ्गोऽपि ।
यथा, रघुः । २ । ३१ ।
“सत्ताहृषिः सायकपुक्ष एव
चिचापिंतारम् इवावतस्य ॥ ”
मङ्गलाचारः । इति हेमचन्द्रटीका ।)
पुडः, युं, खो॒, (पुड + एवोदरादिलात् चाधुः ।)
सन्धः । इति शब्दचन्द्रिका ।
पुड़लः, युं, (पुड़ देहसन्धृहं जाति आदते इति ।
पुड़ + जा + कः ।) आत्मा । इति भूरि-
मयोगः ।
पुड़वः, युं, (पुमान् गौः । “गोरतद्वितुरुक्ति ।”
५ । ४ । ६९ । इति टच् ।) इवः । (यथा,
हरिष्ठे । ७५ । ४ ।
“भवता रचिता लोका गोलोकच भवात्यम् ।
यद्युं पुड़वैः साहृं वद्धामः प्रसदैस्तथा ॥ ”)
चौधमेदः । (पुमान् गौरिव मदवलादाति-
श्यादिलुपमितसमाचः ।) उत्तरपदस्यः अह-
वांचकः । इति मेदिनी । वे, ४४ । (यथा, भाग-
वते । १ । ६ । ६९ ।
“इति मतिरपकरिता विष्णवा
भगवति वात्तपुड़वे विभूति ॥ ”)
अध्यमौषधम् । महोचः । इति राजनिर्वेषः ।
पुच्छ, प्रचादे । इवमरटीकार्या रायतुङ्गद्वध-
धातुः । (भा-परं-अक्षं-सेट् ।)
पुच्छः, युं, खो॒, (पुच्छतीति । पुच्छ प्रचादे + अच् ।)
लाङ्गूलम् । इवमरः । १२४ । ० । (यथा, ईरो-
भागवते । ५ । ७ । ५ ।
“खुरवते लथा देवान् पुच्छस्य भवतीति च ।
स लवान् दवाविदो महिषः परमाङ्गुः ॥ ”)
प्रचादागी, युं । इति मेदिनी । हि, ५ । (यथा,
महाभारते । ७ । ६ । ८ ।
“उख्ला उखलनी संयामे पुच्छे नाहत्य वर्णशः ॥ ”)
गोमवलाङ्गूले कलापे च, खो॒ । इत्यादिकोवः ।
पुच्छटि, खो॒, (पुच्छ प्रचादे + भागै लिप् । पुच्छं
प्रसादं अटतीति । अट गतौ + रदु ।) अर्द्धजि-
मोटनम् । इति चिकाळप्रेषः । आङ्गूलमद-
काग इति भावा ।

पुच्छदा. खो॒, (पुच्छमिव ददातीति । दा + कः ।)
लच्छायाकन्दः । इति राजनिर्वेषः ।
पुच्छौ, [न] युं, (पुच्छोऽस्यस्तीति । पुच्छ +
इनिः ।) अर्केट्वचः । इति राजनिर्वेषः ।
कुक्तुः । इति शब्दचन्द्रिका । लाङ्गूलयुक्तं, चिः ।
पुझः, युं, (पिङ्गले पिङ्गलयतीति वा । पिजि +
अच् । एवोदरादिलात् चाधुः ।) सन्धः ।
राशिः । इवमरः । २ । ५ । ४२ । (यथा,
मार्कंद्येष्ये । ८ । ४२ ।
“यद्यैतपतिपुञ्च श्वमाल्यैरलङ्घतः ॥ ”)
पुट, क चर्ये । भासि । इति कविकल्पद्वमः ।
(शुरा-परं-पूर्णे सकं-भासि अकं-सेट् ।) क,
पोटयति । भासि दौमौ । इति दुर्गादासः ।
पुट, त क संसर्गे । इति कविकल्पद्वमः । (अद्यन-
शुरा-परं-सकं-सेट् ।) पुटयति पुर्णं रुचये जनः
संबृहतीवर्थः । इति दुर्गादासः ।
पुट, शि चेष्टे । इति कविकल्पद्वमः । (तुर्दा-कुटा-
परं-अकं-सेट् ।) शि, पुटति अपुटीतु पुपोट ।
चेष्टे च सन्त्वीभासः । इति दुर्गादासः ।
पुटं, खो॒, (पुटतीति । पुट चंद्रीवे + कः ।) जातो-
फलम् । इति राजनिर्वेषः । उपर्युक्तोभावा-
पभसंयुक्तश्वदादिकपालद्वयरूपैवधपाकपात्रम्।
धालादिमारणोपयुक्तान् पुटप्रकारानाह इत्य-
प्रदीपै ।
“लोहादेरपुनर्भार्वस्तद्वयलं गुणाद्गता ।
सलिले तरणसापि तस्मिः पुटनाङ्गवेत् ।
गम्भोरे विक्षते तुष्टे द्विहस्ते चतुरस्ते ।
वनोपलवस्तुस्य पूरिते पुटगौयधम् ।
कोटे रुद्धं प्रयत्नेन गोविहोपरि धारयेत् ।
वनोपलवस्तुस्य कोटिकोपरि निःक्षिपेत् ।
विहि विनिःक्षिपेत्तस्य महापुटगिति स्तुतम् ॥ १ ॥
कोटुं नद्या । गोविहो गोरठा । इति महापुटम् ।
सपादहस्तमानेन तुष्टे लिने तथायते ।
वनोपलवस्तुस्य पूर्णमध्ये विभारयेत् ।
पुठनक्षवर्णंयुक्ता कोटिका सुप्रिता हुते ।
चधोऽर्द्धानि करक्षानि चार्द्धान्युपरि निःक्षिपेत् ।
एतत्तजपुठं प्रोक्तं जातं चन्द्रयुटोत्तमम् ।
इत्याच्छुतिंश्ववाङ्गुलप्रमाणयः स चमादः तेज
चिंश्ववाङ्गुलप्रमाणयेवयः । अतएतोत्तम् ।
वाक्षारको वराङ्गुल्या चिंश्ववाङ्गुलको गजः ।
इति जग्युतम् ॥ २ ॥
अरक्षिमाचके तुष्टे पुठं गाराहस्तयते । ३ ॥
पितक्षिमाचके जाते कथितं कौकुटं पुटम् ।
‘अरक्षिमु लिक्षितेन तुष्टिन’ इवमरः ।
२ । ६ । १ । ५ । गिः इत्याच्छुतिः तुष्टोपकरितो
इत्याच्छुतिरित्वयः ।
बोक्षश्वाङ्गुलके जाते कथिति कौकुटं पुटम् ॥ ४ ॥
यत् पुठं दीयते जाते ल्लाटसंख्येवेष्येः ।
कमोतपुठेततु कथितं पुटपक्षितः । ५ ॥
गोदालगोंदुरवृष्टं शुच्छृण्यितगोमयम् ।
गोवरं ततु चमाज्ञातं वरिष्टं रसवाधेः ।
इत्याच्छुतियते येन्नेत्रोवरे दीयते पुटम् ।

पुटपा

तत्तोवरपुठं प्रोक्तं भिषग्भिः चतुभक्षान्तः ॥ ५ ॥
द्वद्वाक्षे तुष्टे पूर्णे मध्ये शूद्रां विधारयेत् ।
चिमामिं सद्येहाक्षं तद्वाक्षपुटस्त्रते ॥ ” ॥
इति भावप्रकाशे पूञ्चखण्डे २ भागः ।
पुटः, युं, खो॒, (पुटतीति । पुट श्वेष + कः ।) अच्छ-
द्वरः । इति शब्दरत्नावली ।
पुटः, युं, खो॒, (पुट+कः ।) चार्द्धान्दनम् । पत्रादि-
रसितः पृष्ठादाधारः । यथा, रघुः । २ । ४५ ।
“दुर्गा प्रयः पञ्चपुटे महीयं
पुञ्चोपभुद्ध्येति तमादिदेश ॥ ”
(यथा च मनो । ६ । २ ।
“यैमादाहृत्वं वात्रीयादृत्या सासान् देवे वसन् ।
प्रतियहृत्वे पुटेनेव माणिना सकलेन वा । ”)
मिथःसंश्वेषः । इति सुकृटः । इवमरटीकार्या
भरतः ।
पुटकं, खो॒, (पुटवत् कायतीति । कै + कः ।)
पथम् । इति शब्दरत्नावली । खार्ये कप्रवये
पुटप्रद्वार्थोऽप्य ।
पुटकादः, युं, (पुटमिव कन्दो यस्य ।) कोलकादः ।
इति राजनिर्वेषः ।
पुटकिनी, खो॒, (पुटकानि सन्त्वयेति । पुटक +
“पुष्करादिभ्यो देशे । ” ५ । २ । १३५ । इति
इनिः । चिया दीप् ।) पर्दिनी । पश्युत्तदेशः ।
पश्यस्त्रहृतः पश्यज्ञाता च । इति हेमचन्द्रः ।
पुटयोवः, युं, (पुटमिव यौवा यस्य ।) गर्गरै ।
ताम्बुद्धामः । इति मेदिनी । वे, ६१ ।
पुटपाकः, युं, (पुटेन पाकः ।) पुटाभ्यन्तरितौ-
वधप्रचन्गम् । अथ पुटपाकविधिः ।
“पुटपक्षस्य कल्पस्य खरसो द्वज्ञते यतः ।
अतस्तु पुटपाकानां युक्तिरचोचते मया ।
पुटपाकस्य याकोर्यं चेपस्ताङ्गारवयेता ।
वेष्ट इत्युलं स्युवे कुर्याद्वृष्टिमाचकम् ।
काङ्गरौटनवन्दिपृष्ठेचेष्टनसत्तमम् ।
पश्यामाचो रसो याहा; कर्वमाचं मधु चिपेत् ।
कल्पस्त्रैवदवादासु देयाः कोलमिता तुष्टेः ।
चपि च ।
हि विष्टे लिप्तमासस्य परं क्रमं पक्षं मतम् ।
द्वयस्य कुर्याद्वार्णं चन्द्रमेकम् पैषयेत् ।
तदेकच च मालोर्य पक्षे च परिवैष्टितम् ।
पुटपाकविधानेन ततु पक्षा तद्वर्यं तुष्टः ।
तपेष्टोलीगेन लिपिना वयावदवाचारयेत् ।
डरिमध्ये लिपिच्छात्रान्तरान्तरायिनः ।
ज्ञेहो वेष्टमचेव रोपणयेति च चिभा ।
द्वितीयिष्टो लिप्तमास्य लिप्तमास्य च तु लेष्टमः ।
डरेष्टेष्टार्थमितरः पिताङ्गव्रत्यवात्तदत् ।
इतरो रोपणः ।
स्त्रेष्टमासवासामज्ञमेदः ज्ञातौष्टेः ज्ञातः ।
ज्ञेहोऽपुटपाकः स्वाहायोर्ये वाक्षते तु चः ।
वाक्षते व्याटिकाशतम् ।
ज्ञातौष्टमानां यज्ञामस्यैर्लेखनद्वयसंयुतैः ।
ज्ञात्योहरज्ञात्यान्त्रश्चविद्युमित्युजेः ।
वसुप्रपेनकाचीवस्त्रोतोजादिमस्तुभिः ।